

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/554/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114201645
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1114201645.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: L. W., Z. Y., G. XX, proti odporkyni: Y. N., Z. Š. XXX, Z., o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 15.mája 2014, č.k. 45C/70/2014-27, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením odmietol súd prvého stupňa podanie navrhovateľa zo dňa 20.01.2014, ktorým sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia za 170,11 eur a nútené trovy konania za 121,02 eur, spolu za 291,13 eur. Uviedol, že uznesením zo dňa 01.04.2014 vyzval navrhovateľa na doplnenie a opravu neúplného podania. Navrhovateľ reagoval na výzvu súdu podaním zo dňa 13.05.2014, ktorým však svoje podanie požadovaným spôsobom neopravil. Konštatoval, že navrhovateľ opakovane len uvádzal svoje subjektívne hodnotenia postupu sudcov v iných jeho konaniach, ktorí mali svojim postupom viesť k údajnému poškodzovaniu jeho osoby a mareniu jeho práva na riadny súdny proces, neopísal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce jeho nárok, ktorý si proti odporkyni uplatňuje, neuviedol presnú a určitú formuláciu toho, ako má súd vo veci rozhodnúť. Vzhľadom na to, že ide o nedostatky, ktoré bránia súdu pokračovať v konaní, s poukazom na § 43 ods. 2 O.s.p. podanie navrhovateľa odmietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa priznania odškodnenia 222,47 eur ; a to za istinu 104,93 eur, 12 ročný úrok z omeškania po 5,5 % ročne, minimálne 69,26 eur, poštovné za 4 roky návrhu 2,65 eur, zaplatený súdny poplatok 28 eur z 10. decembra 2012 na žalobu 9 C 33/12, xerox 0,30 eur, notársky poplatok 09.08.2002 za 2,33 eur, úhrada cestovného na súd 15 eur; zrušenia uznesenia Okresného súdu Bratislava III 9C 33/12 - 91 z 13.06.2013 o zaplatení pokuty 100,- eur a potvrdenia jeho nároku na odškodnenie zo zákona číslo 514/03 vo výške 590.000,- Sk pre kontroverzný rozsudok Krajského súdu v Bratislave 4To 116/11. Svoje odvolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods.1 O.s.p. v medziach dôvodov podaného odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods.2 O.s.p., po tom, ako odvolaniu, ktoré vydal vyšší súdny úradník, sudca súdu prvého stupňa nevyhovel (§ 374 ods. 4 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Konanie sa začína na návrh, ktorý je procesným úkonom, ktorým sa navrhovateľ obracia na súd, aby o jeho veci autoritatívne rozhodol. Návrh má okrem všeobecných náležitostí podľa § 42 ods. 3 O.s.p. obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 79 ods. 1 O.s.p. Existencia riadneho návrhu je základnou podmienkou pre začatie občianskeho súdneho konania, a preto súd musí v prvom rade skúmať, či návrh spĺňa zákonom stanovené náležitosti. Ak zistí, že návrh nemá predpísané náležitosti, teda je neúplný

alebo síce má požadované náležitosti, ale tieto, prípadne niektoré z nich, sú uvedené nepresne, neurčito alebo nezrozumiteľne, teda je nesprávny, je povinný vyzvať účastníka na doplnenie alebo opravu návrhu s následkom odmietnutia podania. Základnou zložkou návrhu je tzv. žalobný nárok, ktorým navrhovateľ stanovuje predmet konania a tým aj rozsah súdnej ochrany; žalobný nárok je vymedzený petitom a skutkovým odôvodnením. Posúdenie skutkových okolností podľa určitej právnej normy je povinnosťou súdu (iura novit curia), ktorý skúma, či platné právo umožňuje, aby na základe navrhovateľom tvrdeného skutkového stavu, mohlo byť nároku ním uplatňovanému vyhovieť; navrhovateľ nie je povinný uplatnený nárok kvalifikovať po právnej stránke.

Z petitu návrhu musí byť nepochybne zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha, teda ako žiada, aby súd vo veci rozhodol, a preto musí byť úplný, presný, určitý a zrozumiteľný tak, aby súd jednoznačne vedel, o čom má konať a rozhodnúť. Súd je totiž v občianskom súdnom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou, viazaný návrhom, a teda nesmie účastníkom priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, než aké sú navrhované, musí žalobný petit svojím rozhodnutím úplne vyčerpať a nesmie ho prekročiť, s výnimkou prípadov stanovených v ust. § 153 ods. 2 O.s.p. Petit návrhu je nesprávny vtedy, ak vymedzenie práv a im zodpovedajúcich povinností je neúplné, nepresné, neurčité alebo nezrozumiteľné do takej miery, že prevzatie takéhoto petitu do výroku súdneho rozhodnutia by malo za následok jeho nevykonateľnosť z materiálneho hľadiska, čím by s takýmto rozhodnutím nebolo možné spájať právne účinky, ktoré navrhovateľ začatím konania sledoval. Požiadavku, aby z návrhu bolo jasné, čoho sa navrhovateľ domáha, nemožno však vykladať tak, že by navrhovateľ bol povinný urobiť súdu návrh na znenie výroku rozsudku, zákon totiž neukladá formulovať znenie výroku rozsudku, keď jeho dikcia uvádza, že musí byť z návrhu zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Občiansky súdny poriadok totiž v ustanovení § 79 ods. 1 nevyžaduje, aby navrhovateľ po formálnej stránke do najmenších podrobností a detailne formuloval návrh budúceho výroku súdneho rozhodnutia; je postačujúce, ak navrhovateľ v návrhu vyjadrí podstatu (zmysel) toho, čoho sa v konaní na základe opísaného skutkového stavu domáha a súd je povinný formulovaný petit návrhu posudzovať z obsahového hľadiska. Navrhovateľ uvedie čoho sa domáha vtedy, ak v návrhu presne, určite a zrozumiteľne označí (tak, aby bolo možné z obsahu návrhu bez pochybností dovodiť) povinnosť, ktorá má byť odporcovi rozhodnutím súdu uložená alebo spôsob určenia právneho vzťahu či práva. Pokiaľ je predmetom petitu návrhu peňažné plnenie, je potrebné uviesť výšku peňažného plnenia, na ktoré žiada odporcu zaviazat', hoci len v približnej sume. Ak je predmetom plnenia individuálne určená vec, je potrebné ju náležite identifikovať tak, aby nebola zameniteľná s inými vecami toho istého druhu.

Podaným návrhom zároveň navrhovateľ vymedzuje rozhodujúce skutočnosti (relevantný skutkový dej), ktoré predstavujú údaje, nutné k tomu, aby bolo zrejmé, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť, a preto sa ukladá navrhovateľovi uviesť v návrhu na začatie konania také skutočnosti, ktorými opíše skutok (skutkový dej), na ktorého základe uplatňuje v petite svoj nárok, a to v takom rozsahu a kvalite, ktorá umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu a nezameniteľnosť s iným skutkom. Popisom rozhodujúcich skutočností sa vymedzuje predmet konania po skutkovej stránke. Samotný petit musí logicky vychádzať z opisu rozhodujúcich skutočností, a v prípade, ak vychádza z iných, v návrhu neuvedených okolností, kedy preto nemožno vyvodiť, na základe čoho má súd o uplatnenom návrhu rozhodnúť, je tiež petit návrhu nesprávny, i keď sám o sebe je presne, určite a zrozumiteľne formulovaný. Nesprávnym však nie je taký petit návrhu, ktorému nie je možné vyhovieť, pretože nie je v súlade s hmotným právom alebo ak navrhovateľ uviedol jeho znenie v omyle, napríklad o hmotnoprávnej kvalifikácii uplatneného nároku.

Možno preto uzavrieť, že v sporovom konaní stíha navrhovateľa zodpovednosť za voľbu návrhu, za jeho obsah a za formuláciu petitu, súd je povinný ho len poučiť v intenciách jeho procesných práv a povinností, nemôže však za navrhovateľa vykonať priamu vecnú formuláciu návrhu výroku rozsudku a vymedziť za neho relevantný skutkový dej, či poučiť ho o vhodnosti voľby toho - ktorého návrhu v konkrétnom prípade.

V posudzovanej veci je zrejmé, že vzhľadom na nezrozumiteľnosť uvádzané navrhovateľom v rámci opisu rozhodujúcich skutočností a nejasný žalobný petit návrhu, nebolo možné považovať jeho návrh, z hľadiska jeho zákonných náležitostí obsiahnutých v ust. § 79 ods. 1 O.s.p., za riadny.

Súd prvého stupňa venoval dostatočnú pozornosť týmto vadám podania a správne postupom podľa § 43 ods. 1 O.s.p. vyzval navrhovateľa na ich odstránenie - uznesením zo dňa 01.04.2014 č.k. 45C/70/2014-19. Vzhľadom na to, že navrhovateľ vady svojho podania neodstránil v zmysle pokynov súdu prvého stupňa ani vo svojom podaní zo dňa 13.05.2014, postupoval súd prvého stupňa správne, keď podanie navrhovateľa podľa § 43 ods. 2 O.s.p. odmietol, nakoľko pre jeho uvedené vady nebolo možné ďalej v konaní pokračovať s takto nedostatočne vymedzeným predmetom konania; dokonca by nebolo možné ani posúdiť procesné podmienky pre konanie o podanom návrhu z hľadiska existencie prípadnej prekážky veci skôr začatej (litispenciencie), resp. veci už skôr právoplatne rozhodnutej (res iudicata), vzhľadom na konanie prebiehajúce medzi tými istými účastníkmi konania na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 9C 33/2012 o vydanie bezdôvodného obohatenia.

Z pohľadu uvedených záverov sa súd prvého stupňa nedopustil žiadneho procesného pochybenia, ktoré by malo za následok odňatie možnosti navrhovateľovi konať pred súdom.

Záverom odvolací súd považuje za potrebné dodať, že právo na súdnu ochranu zaručené článkom 46 ods. 1 Ústavy SR nie je absolútne, ale podlieha určitým obmedzeniam stanovených zákonom a k jeho realizácii môže dôjsť až po splnení zákonom predpokladaných podmienok, z ktorých jednou je aj podanie riadneho a úplného návrhu na začatie konania. Súd prvého stupňa teda konal tak, ako mu to ukladá zákon, a preto nemohol porušiť základné právo navrhovateľa priznané mu článkom 46 Ústavy SR, ak navrhovateľ nesplnil jednu zo zákonných požiadaviek, ktorou sa podmieňuje vznik práva na prístup k súdu.

So zreteľom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ súd prvého stupňa odmietol podanie navrhovateľa po tom, čo na jeho výzvu neodstránil vady svojho podania, rozhodol vecne správne, a pretože vytýkané nedostatky ním neboli odstránené ani v podanom odvolaní, napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.